

„Slávka“, selektivní čtyřlampovka.

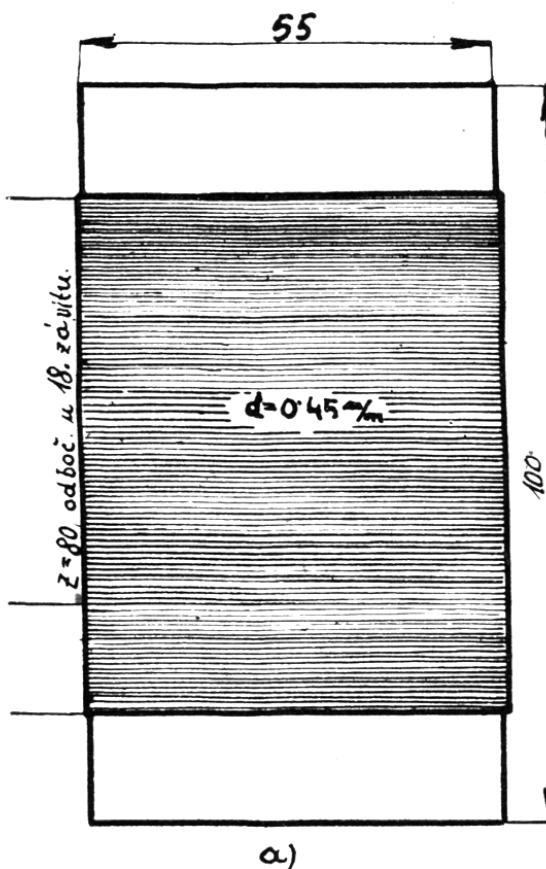
Andrew E. Regenermel.

Ctenáři pamatuji se bezpochyby na můj článek v 7. čísle letošního ročníku Radio-laboratoře, ve kterém jsem popsal konstrukci jednoduché selektivní dvoulampovky. Ačkoliv jest selektivita tohoto přijimače poměrně značná a ve všech normálních případech dostačuje, nevyhovovala by asi po zahájení provozu stodvacítikilowattového vysílače v Liblicích, zvláště ne v jeho těsnější blízkosti. Ostatně od pouhého audionu s nízkofrekvenční amplifikací nelze nikdy očekávat, že by vyhovoval za podmínek tak těžkých, jaké záhy nastanou ve středních Čechách. —

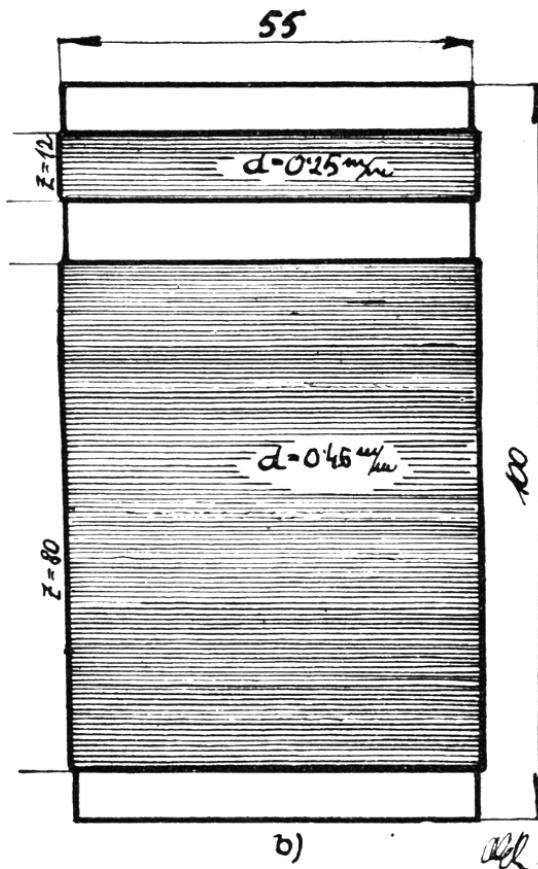
Velice výhodnou kombinací, která zajišťuje selektivitu dostačující i pro odladění Liblic, jest použití audionu s bandpass filtrem ve spojení s jedním nebo se dvěma stupni vysokofrekvenční amplifikace.

Na obr. 6. (č. 7. str. 186.) jest resonanční křivka pásmového filtru, jehož schema přináší vedlejší obr. 7. Skládáním s resonanční křivkou předřaděného VF stupně (obr. 3. tamtéž) vznikne výslední křivka, téměř úplně se podobající ideální křivce na obr. 5.

Praktické provedení ukazuje schema na

OBR. 2.

OBR. 2.

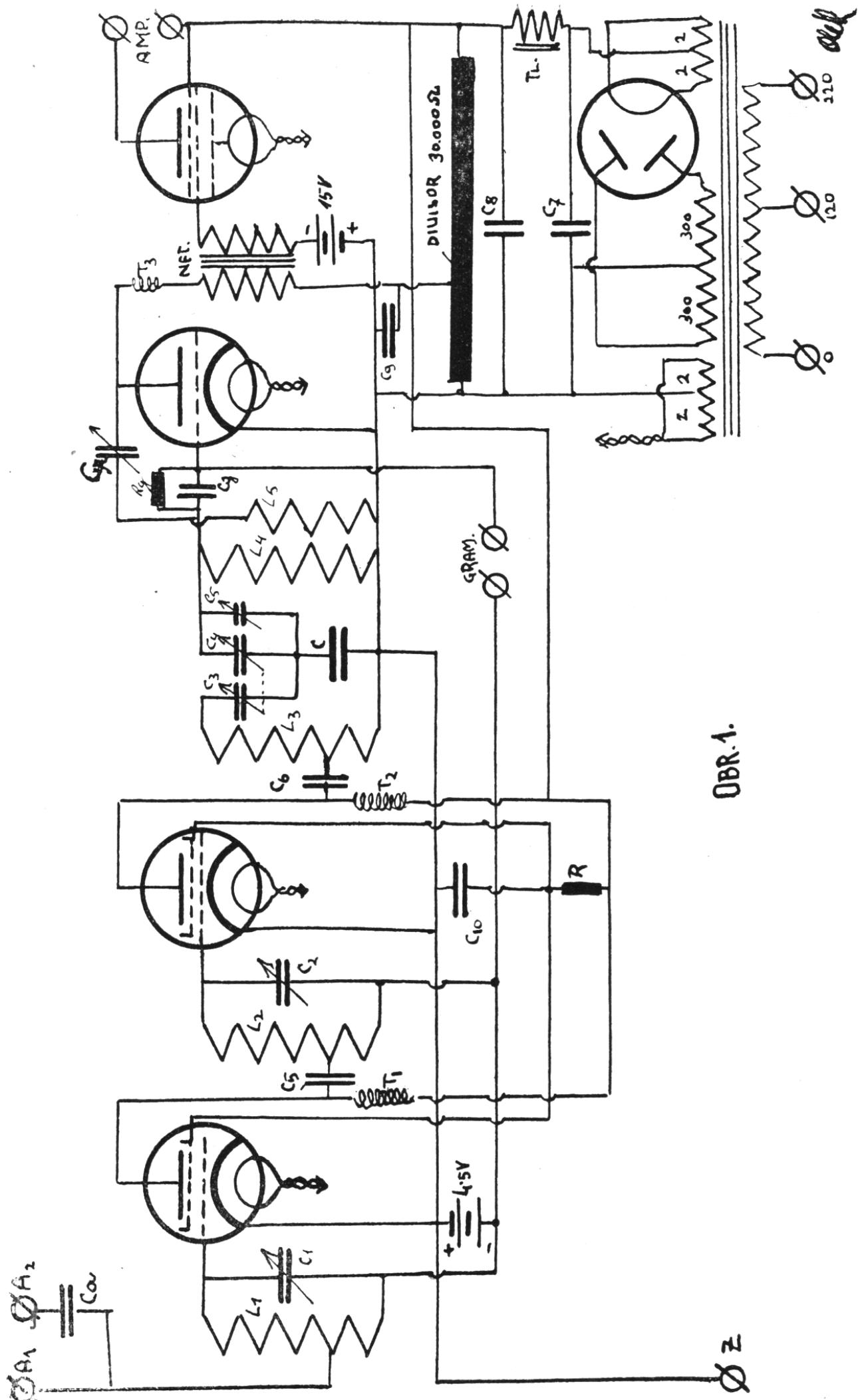
Pravděpodobně se ukáže, že obстоjej je- dině superheterodyn a pak přijimače s několikanásobnou vysokofrekvenční am- plifikaci. Jelikož konstrukce superhetero- dynu jest poněkud obtížnější a nákladnější, bude to asi druhý ze dvou výše jmenova- ných typů přijimačů, který se bude těšiti širší oblibě.

Ve svém řečeném článku o dvoulam- povce jsem poukázal na výhody band- pass filtru (t. zv. pásmového filtru) a po- užil jsem jej tamtéž jako ladícího okruhu.

obr. 1. Na první pohled jest patrno, že zde běží o naši známou dvoulampovku, rozšířenou o dva VF stupně se stíněnými lampami. Budou tedy všecky hodnoty ve schematu stejné jako u dvoulampovky, ale opakuji je zde pro úplnost.

Cívky jsou provedeny dle náčrtku v obr. 2. a sice cívky L₁, L₂ a L₃ dle a) a cívky L₄ a L₅ na společné kostře (dle b).

Kondensátory C₁, C₂, C₃ a C₄ jsou ortometrické otočné o kapacitě 500 cm. C₃ a C₄ jsou spojeny spojkou a dají

OBR. 1.

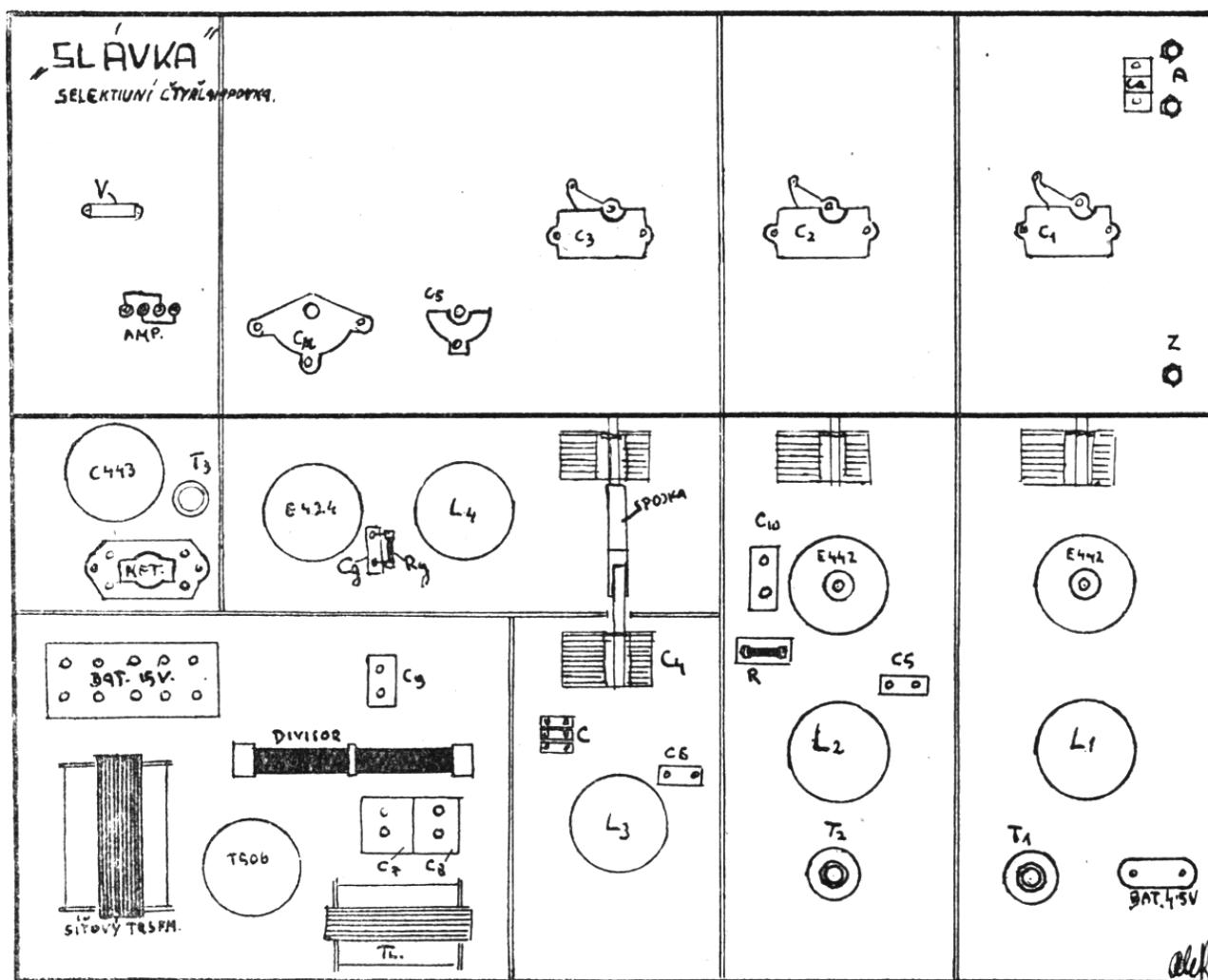
se obsluhovati jediným knoflíkem. Kondensátor C5 má kapacitu asi 50 cm a slouží k vyrovnaní event. diferenci mezi C3 a C4. Cr jest reakční otočný kondensátor 250 cm. O vazebních kondensátoch C5 a C6 platí všeobecně, že čím jest jejich kapacita menší, tím selektivnejší je přijimač. Avšak příliš malé kondensátory by kladly veliký odpor průchodu vysokofrekvenčních proudů a způsobovaly by tak ztrátu na výkonu, zvláště

lenlím spojením kondensátorů tří, a sice 10.000, 2.000 a 500 cm.

Filtrační kondensátory C7 a C8 jsou po 4 mF, C9 a C10 po 2 mF.

Za účelem dosažení větší selektivity doporučuje se někdy zkrátiti antenu zkrajevacím kondensátorkem Ca—250 cm.

Vysokofrekvenční tlumivky T1 a T2 o induktivitě cca 60.000 mikrohenry brání vstupu VF proudu do eliminátoru, takže

OBR.3.

při příjmu dlouhých vln. Proto volíme hodnotu 500 cm pro příjem do 600 m vlnové délky a tam, kde reflektujeme i na příjem vln delších, 1000 cm.

Cg jest normální detekční kondensátorek 250 cm shuntovaný dvoumegaohmovým odporem Rg.

Při volbě kapacity kondensátoru C (vazební kondensátor v pásmovém filtru (řídíme se týmž směnicemi jako u dvoulampovky. Ve většině případů bude nejlépe konvenovati kapacita 12.500 cm. Protože se takovýto kondensátor továrně nevyrábí, jest nutno jej složiti para-

přeje v plné intensitě vazebními kondensátory C5 a C6 do dalšího stupně a jest plně zužitkován. Musí mít proto tyto tlumivky pokud možno nejmenší kapacitu mezi závity, protože jinak by jimi VF proud prošel a nesmí mít velký ohmický odpor, který by zbytečně snižoval efektivní napětí na anodě vysokofrekventní lampy.

K zamezení prolnání VF kmitů do NF transformátoru jest do anodového okruhu detekční lampy vřazena tlumivka T3. Přítomnost VF proudů v primárním vinutí transformátoru způsobovala by ve-

dle znatelného zkreslení i úbytek selektivity.

Jelikož stínící mřížka vyžaduje efektivní napětí asi o polovinu nižší než anoda, snížuje se toto odporem $R = 100.000$ Ohmů. Tato hodnota platí přesně jen tehdy, jsou-li obě stíněné lampy Philips E 442.

Mřížkové předpětí dodává oběma stíněným lampám suchá baterie 3—4.5 V. Tato baterie obstarává i předpětí pro lampu detekční v případě, že použijeme přijimače k amplifikaci gramofonové hudby. Koncová pentoda dostává předpětí od baterie nejméně patnáctivoltové (nejvhodnější mřížkové napětí pro pentodu jest $\frac{1}{10}$ napětí anodového).

Obr. 3. ukazuje uspořádání součástek v přijimači. Stínění, označené dvojitou linií, jest absolutně nutné v zájmu selektivity. I za panelem musí být stinidlo, buď stanioiový pôlep a nebo měděný plech (pozor na „kraťasa“ pri montáži kondensátorů!).

Nejvhodnější serie lamp pro popsaný přijimač jest: na vysokou frekvenci E 442, na detekci E 424, na koncové NF zesílení B nebo C 443 a do eliminátoru žhavená dvouanodová T 506, vesměs výrobky Philipsovy.

Jinak jest konstrukce tohoto přijímače normální a nemůže proto v žádném případě činiti těch nejmenších obtíží.